

La lliçó de les municipals

written by Jordi Bohigas | 2 d'agost de 2019

“A les municipals es vota la persona”, et diuen, mig enriolats. L'altre et diu que va a la llista d'ERC, mentre et quedes de cara de moniato. “És que fem una llista renovada”. Com? “que el cap de llista m'ho ha demanat”. Que no estaves a la Plaça U d'Octubre quan ens va estossinar la policia? Que no te n'adones que els partits dits *indepes* no han estat capaços ni de fer llista unitària per anar al Parlament europeu? No veus que van vetar al President? Que no es feia una llista de Primàries al teu municipi?

Es vota la persona.

Els postconvergens no es queden enrere i es presenten amb les sigles JxCAT (no PDeCAT) per si el President els pot fer caure algun vot. Llavors tot són visites a Waterloo per la foto. L'endemà de les eleccions ja no se'n recordaran. A Ripoll, des de la CUP fins al PSC (!), passant pels postconvergens i els “republicans”, signen un cordó sanitari contra una llista del poble, feta de gent demòcrata i nacionalista, sense ni conèixer-ne el programa electoral. Diuen que són xenòfobs. Tot en ordre, i visca la pluralitat.

Arriba la jornada electoral i tot són rialles. Els resultats no han anat del tot malament. Es vota la persona.

Al cap de pocs dies, o setmanes, arriben els plors i el cruixir de dents pels pactes postelectorals. Abans tot era construir República. Ara, quan és hora de constituir ajuntaments, consells comarcals i diputacions, tots són pactes amb qui sigui, inclòs el PSC-PSOE. Amb el PP millor no, que és de dretes, i encara. Però amb la cara amable del 155 sí. On és ara el President? On és la voluntat dels electors?

El gran error haurà estat pensar que en les eleccions municipals es vota només la persona, oblidant les sigles; oblidant que al darrere hi ha tot un engranatge polític

esperant aquest vot, com a lubricant. Amb el vot de les municipals l'elector no escollirà tan sols els regidors (ni tan sols l'alcalde), sinó que el partit elegirà a dit consellers comarcals, diputats provincials, representants a l'àrea metropolitana i alliberats del partit amb sou a les institucions, sense donar comptes a ningú i de forma opaca, tal i com estableix el sistema electoral espanyol (i català). Només a la diputació de Barcelona, 84 càrrecs de confiança són elegits a dit per "assessorar" els 51 diputats, elegits de la mateixa manera. Amb el teu vot hauràs contribuït a la partitocràcia que ofega qualsevol iniciativa unilateral i que converteix als partits en maquinàries electorals i de col·locació, sotmeses als engranatges de l'Estat i les poltrones. Oblidant, doncs, que les eleccions municipals són la base principal de la musculatura dels partits, que li ve del gran sistema clientelar que alimenta.

La gran lliçó d'aquestes municipals haurà estat prendre consciència del gran poder que té el poble amb l'exercici del vot, i especialment amb les municipals. I és que no es pot esperar que els líders, si no els fem saber que no estem d'acord amb les seves pràctiques, tirin endavant la independència. Per molt que, a les municipals, es presentin amb la seva cara maca i grans paraules. No podem estar a missa i repicar alhora.

Tant de bo haguem après la lliçó i en comptes de plorar fem servir la nostra força.